

رژیم جمهوری اسلامی حقوق بشر را دیگر در ایران زیر پا نمیگذارد!

کشورهای تشکیل دهنده شورای حقوق بشر در سازمان ملل امسال رژیم اسلامی ایران را ناقص حقوق بشر تشخیص ندادند و از آن نامی نبردند. این اقدام شورای حقوق بشر مخالفان جمهوری اسلامی در خارج را شدت تکان داد و به تکاپو انداخت. برخورد مخالفان رژیم اسلامی با این اقدام شورای حقوق بشر از چندین جهت قابل بررسی است.

مانند همیشه متن کامل این رای شورای حقوق بشر در روزنامه های خارج از کشور چاپ نشد چون ناشران دلیلی نمی بینند که از واقعیت خواننده خود را مطلع کنند و تنها برای اظهار عقیده خود از خبریادی میکنند. چون طی سالهای گذشته به کوشش آمریکا و انگلیس و سایر متحدین غربی دمکرات آنها، جمهوری اسلامی بخاطر نادیده گرفتن حقوق انسانی هر سال در سازمان ملل محکوم میشده است. مخالفان جمهوری اسلامی که خود در ضد آمریکائی و انگلیسی و غربی بودن در رقابت تنگاتنگی با رژیم اسلامی هستند و این همیاری دمکراسی های غربی را تضمین شده میدیدند، بکه سیاسی غیر منتظره ای خورده اند.

مخالفان جمهوری اسلامی که به جز سلطنت طلب ها از کمونیست ها گرفته تا جبهه ملی ها و مجاهدین همکاران گذشته جمهوری اسلامی بوده اند و چه بسا بعضی از آنها با رفسنجانی و خامنه ای و سایر رهبران جمهوری اسلامی در زندان های رژیم شاه بوده اند، در این جریان دچار مشکل شده اند. چه باید کردی؟ که برای این سازمان های سیاسی ضد جمهوری اسلامی در این دوران پیش آمده است این است که آیا دشمنی موقتی و اتحاد گسسته با شیعه سیاسی ارزش آن را دارد که بیش از یک قرن دشمنی با دمکراسی را ترک کنند و به این امر محال تمجید از انگلیس و آمریکا پردازند و نفرت از دمکراسی های غرب را رها کنند تا به کمک دمکراسی های غربی و معیارهای قانونی حقوق انسان های که آنها گذاشته اند جمهوری اسلامی را محکوم کنند؟ جوابی که سلطنت طلب های فاشیست و کمونیست ها و مخلوط آنها جبهه ملی ها دادند رندی سیاسی و لوث کردن خبر و رو برو نشدن با واقعیات سیاسی و پناه بردن به اوهام و خیال پروری های سیاسی است.

هفته نامه ایرانشهر به نقل از "انجمن پژوهشگران ایران" که از ناشناسی قابل ملاحظه ای برخوردار است و پوششی عمل میکند، بعد از بیان رفتار غیر انسانی رژیم اسلامی با شهروندان خود نام کشورهای را که برای جمهوری اسلامی رای دادند نوشته است و ذکری از کشورهای که برای محکومیت جمهوری اسلامی برای نادیده گرفتن حقوق انسان رای داده اند نکرده است که معنی آن این است که دوستان حقوق انسانی مردم ایران سزاوار تمجید و ستایش نیستند. و همچنین نام کشورهای که رای های غایب و بیطرف را داده اند را هم ذکر نکرده است که نشان دهنده این است که نمایندگان این کشورها اصولاً برایشان اهمیت ندارد که در ایران چه میگذرد و اینکه حقوق انسانی مردم ایران توسط رژیم اسلامی رعایت نمیشود برایشان اصلاً مهم نیست. نکته دیگری که در این خبر به آن باید توجه کرد مؤسساتی است که خواستار محکوم شدن جمهوری اسلامی هستند که عبارتند از، گزارش سالانه وزارت امور خارجه آمریکا برای حقوق انسان ها، سازمان های مستقل حقوق بشر در سطح جهانی، کدام سازمان ها؟ نماینده حقوق بشر سازمان ملل متحد، این نماینده کیست؟

کشور های که نمایندگان آنها فکر میکنند حقوق انسانی مردم ایران توسط رژیم اسلامی نادیده گرفته نشده است را میتوان به چند دسته تقسیم کرد. کشورهای کمونیستی، جمهوری دمکراتیک چین، کوبا، ویتنام و کمونیستی سابق روسیه، قابل توجه رفقای کمونیست. کشورهای سوسیالیست اسلامی الجزیره، سوریه، لیبی. کشورهای اسلامی ناب که کم و بیش از حاکم بودن قوانین اسلامی بر ایران به درجات متفاوت خوشحال اند و حقوق انسان را در چارچوب شرع اسلام مبینند که در آن صورت نقض حقوق انسانی اتفاق نیفتاده است، بحرین، اندونزی، مالزی، عربستان سعودی، سنگال، سودان و نیجریه. رفیق اوپکی ایران ونزوئلا و متحد تاکتیکی جمهوری اسلامی بر علیه حکومت غیره مذهبی جمهوری آذربایجان ارمنستان. دو دمکراسی هند و پاکستان که رای تأسف بار خود را به نفع جمهوری اسلامی داده اند. از پاکستان که جورمند طالبان بود و هم مرز ایران است انتظار زیادی نمیتوان داشت و ظاهراً هند در رقابت با پاکستان چنین رای را داده است. چنانچه رهبری آمریکا در این رای گیری وجود داشت

این دو رأی به راحتی تغییر میکرد.

مخالفان جمهوری اسلامی در این لیست نام کشورهای را میبینند که سال ها از آنها در مقابل حریفانشان دفاع کرده اند. جمهوری خلق ویتنام کدام روشنفکر چپ ایرانی نیست که در دوران جنگ ویتنام پشتیبان آن نبوده است و بخاطر آن با آمریکا دشمنی نمیکرده است. کدام روزنامه و یا مجله دوران محمد رضا شاه نیست که مقاله هایی بنفع ویتنام چاپ نکرده باشد. کدام کمونیست ایرانی در خارج نیست که هنوز برای ویتنام آمریکا را محکوم نکند. کمونیست های چینی و کوبانی با فرمانان چینی و کوبانی خود، برای باقی ماندن در موضع های ضد آمریکائی خود تنها میتوانند این رأی را نادیده بگیرند در غیر اینصورت کاخ اعتقاداتشان فرو خواهد ریخت و به خود فریبی و مردم فریبی آنان پایان خواهد داد.

مخالفان جمهوری اسلامی از این رأی شورای حقوق بشر بشدت ناامید شدند و آن را پیروزی دیگری برای جمهوری اسلامی بحساب می آورند. واقعیت این است که جمهوری اسلامی از آنچنان اعتماد بنفسی بر خور دار است که محکومیت آن در شورای حقوق بشر سالهای پی در پی باعث نشد که تغییری در سیاست های خود بدهد و بجا ماندن این رأی و یا عوض شدنش امسال و یا سال بعد زیاد جمهوری اسلامی را نگران نمیکند. رژیم اسلامی تا وقتی که مشاهده میکند مخالفان آن به همان شدت ضد آمریکائی و غربی هستند که او هست و در فلسطین مخالفانش دوش بدوش او مبارزه میکنند چندان احساس خطر نمیکند.

حقیقت این است که حقوق بشر در قرن ۲۱ یک پدیده دموکراسی های غربی است و پاسداران این حقوق انسانی رهبران کشورهای غربی آمریکا و انگلیس است. ایرانیانی که از حقوق بشر و از دست رفتنش در ایران حرف میزنند و در همان حال تعقل دشمنانه با غرب را یکنواخت تبلیغ میکنند خود فریبی و مردم فریبی میکنند. برای جریانات سیاسی کم و بیش مخرب ایران که معمولاً اگر در قدرت سیاسی باشند در حال نقض حقوق انسانی مردم هستند و اگر دور از قدرت سیاسی سعی میکنند کشور های خارجی را قانع کنند که دولتشان حقوق انسانی آنها را نقض کرده است و تمام این جریانات سیاسی مخرب همزمان از دخالت خارجی ها در امور داخلی ایران شکایت میکنند. تناقضات و جهت گیری های سیاسی جریان های سیاسی ایران همواره شگفت انگیز است.

نقض حقوق بشر در ایران مسلماً یک مشکل داخلی است که هر ایرانی با تعقل معمولی سیاسی باید تا بحال پی برده باشد که به کمک کمونیست ها، ضد غربی های جبهه ملی، یا فاشیست های سلطنت طلب و مذهبی های سیاسی حاکم بر ایران و با دور از قدرت حل نخواهد شد. پاسداران حقوق بشر در ایران تنها میتوانند احزاب دمکرات دوست غرب باشند که دشمنان ایرانی حقوق بشر مردم را سر جایشان بنشانند و از خارجی ها انتظار نداشته باشد مشکلی را که ایرانیان با هم دارند حل کنند. چنین پاسدارانی هنوز در افق سیاسی ایران نمایان نشده اند ۰۲-۲۴-۵